

Kernagis Vytautas, Kai Sirpsta Vysnios Suvalkijoj

kai sirpsta vysnios suvalkijoj raudonos kad pravirkt gali
rasa ten lasa nuo leliju lyg dalgio asmenys gaili
ir pjauna sirdi tarsi dobila lyg gyvuonies lyg pasaknu
o vakarais kazko taip tolima kazko nnera kazko nera lyg artimu

tokia tyla gyvyben smelkias kasdienio zidinio ugnis
tokia daina kad uzsimerke dainuodami lyg mirdami
lyg pasaknu ten pjauna sirdi ten teka vandenys liudnai
ir dulkes vieskeliu dar siltos tarsi sodybu pelenai

kai sirpsta vysnios suvalkijoj raudonos kad pravirkt gali
rasa ten lasa nuo leliju lyg dalgio asmenys gaili
ir pjauna sirdi tarsi dobila lyg gyvuonies lyg pasaknu
o vakarais kazko taip tolima kazko nnera kazko nera lyg artimu